यतऽ हता । श्रियं गरुति य हवं विद्वानेतेन यज्ञेन यज्ञते तस्माद्वाऽ हतेन यज्ञेत ॥ ११॥ ब्राव्हाणम् ॥ [५. ४.]॥ अध्यायः ॥ ५ [१४.]॥ ॥

मक्षिविषा क् वै देवा वृत्रं त्रघः। तेनोऽ एव व्यतयत्त येयमेषां वितितिस्ता-मथ यानेवेषां तस्मित्संग्रामेऽघ्रस्तान्पितृयज्ञेन समैर्यत पितरो वे तऽग्रासंस्तस्मा-त्पितृयज्ञो नाम ॥१॥ तद्वमत्तो ग्रोष्मो वर्षाः । एते ते ये व्यजयत्त शर्द्वमतः शिशिर्स्ति उउ ते यान्युनः समैर्यन्त ॥ ५॥ अय यदेष एतेन यज्ञते । तन्नाक् न्वे-वैतस्य तथा कं चन घ्रत्तीति द्वा अकुर्वित्रिति न्वेवैष एतत्करोति यमु चैवैभ्यो देवा भागमकल्पयंस्तमु चैवैभ्य एष एतद्वागं कर्गात यानु चैव देवाः समर्यन तानु चैवैतद्वति स्वानु चैवैतित्पतृंद्रेया । सं लोकमुपोन्नयति यरु चैवास्यात्रातम-नोजचर्णोन क्न्यते वा मीयते वा तर् चैवास्यैतेन पुनराप्यायते तस्माद्वाज्यष र्तेन यजते ॥३॥ स पितृभ्यः सोमवद्यः । षरुपालं पुरोउाशं निर्वपति सोमाय वा पितृमते षट्टाण्सतव सतवः पितरस्तस्मात्षरुपालो भवति ॥४॥ स्रय पितृ-भ्यो बर्हिषद्यः । अन्वाकार्यपचने धानाः कुर्वन्ति ततोऽधाः पिष्णन्यधा इत्येव धाना ऋषिष्टा भवति ता धानाः पितृभ्यो बर्हिषद्यः ॥५॥ ऋष पितृभ्योऽग्निष्ठा-त्तेभ्यः । निवान्याये दुग्धे सकृदुपमिथत एकशलाकया मन्यो भवति सकृदु क्येव पराञ्चः पितरस्तस्मात्सकृडपमिथतो भवत्येतानि क्वी७पि भवन्ति ॥ ६॥ ॥ शतम् १३०० ॥ ॥ तथ्ये सोमेनेजानाः । ते पितरः सोमवलोज्य ये दत्तेन पद्योन लोकं जयित ते पितरो बर्हिषदोण्य ये ततो नान्यतर्चन यानिग्ररेव दक्तस्वद्यति ते पितरोऽग्रिष्ठात्ता एतऽउ ते ये पितरः ॥७॥ स जघनेन गार्रुपत्यम् । प्राची-नावीती भूवा दिन्तणामीन एत७ षद्भपालं पुरोडाशं गृह्माति म तत र्वोपो-त्थायोत्तरेणान्वाक्षयपचनं दिवणा तिष्ठन्नवकृति सकृत्फलीकरोति सकृदु क्येव पराञ्चः पितरस्तस्मात्सकृत्फलीकरोति ॥ द ॥ स दिन्तणीव दृषद्वपलेऽउपद्धाति ।